

Joanna WIÓRKIEWICZ

Data: 14.06.81 r.

Red. Literacka

Godz.: 16.05 - 17.30

Handwritten signature and scribbles in blue ink.

Rozmowa z muszlą

Glówny Urząd Cenzury Prasy
Publikacji i Widowisk
Delegatura w Bydgoszczy
udziela zgodę na wykonanie
i rozpowszechnienie
Mekhod
Data
Podpis

Koncho z różową wargą ślicznie odwiniętą
Zausznico poszumu moich marzeń mrowia
Już pora na litość dla nieśmiałych
Niech wyjmą dłoń spod skrzydeł swego boga
By tknąć gładzizny ideału
Co noc zabieram cię na błędzenia
Po zapuszczonych sennych ogrodach
Od kiści białej morwy słodsza wodzi mnie nadzieja
Na absolut dla dwojga obudzonych tkliwie
A gdy porzucona legniesz na jesieni
Wśród zawilgłych tęchniejących liści
Wtedy cisza nastąpi w gwiazdozbiorach

Z cyklu "Byłby erotyk"

jeśli to prawda
że oboje dziś
z niepokojem czekaliśmy
na coś
to deszcz który
właśnie ucichł
nie przyniósł wytchnienia
żadnemu z nas
i znowu
nastąpiła parna cisza
chyba
czas na requiem

Z cyklu "Byłby erotyk"

nie wiem tylko jak
pachną akacje o północy
i czy nad ranem
nie ścierpną ci ramiona
tak zagmatwane
i niezdecydowane są zakręty
tego poznania
umrę zanim go dosięgnę
przepowiedział
mądry pan Borges
zanim wybiorę się na tułaczkę
ja
córka Odysa

Z cyklu "Byłby erotyk"

był przecież jakiś most
na którym minęliśmy się
nie wiedząc
i ulica
pełna niepodobnych do ciebie
i trzeba dopiero
wzroku wszystkich obcych
żeby odnaleźć się
w plejadzie

Z cyklu "Byłby srotyk "

uciekają
uciekają
zarówno ludzie
jak i ptaki
uciekają przed deszczem
przed słońcem
przed wszystkim
co może ich dotknąć
do żywego
chronią się w mrok i chłód
jedynie ta czapla w ogrodzie
zawsze gotowa do wlotu
bieleje i czernieje
według zmian pogody

Z cyklu "Byłby erotyk"

a potem
umyję twarz i ręce
uczeszę włosy
i wyładzę wszystkie fałdy
i może dopiero
nasze dzieci
odkryją na powrót
prawo grawitacji

X X X

kalendarz przeznaczal tę noc pełni księżyca
 ale nikt z nas nie spojrzal w kalendarz
 wszystkimi zmysłami odbierając fale niepokoju
 trzymaliśmy się blisko siebie nie wiedząc od kogo od czego
 uciekamy usilnie starając się nie przyspieszać kroku
 choć serca były nam szybciej i oddech był nierówny

a to było ognisko świętojańskie ognisko na morskiej plaży
 nie zapłonęło lecz rozświetliło się błękitnawym płomieniem
 /ku uciezce jakich sił nienazwanych?/

to było ognisko od którego uciekaliśmy starając się myśleć
 o swoich domach o żonach dzieciach i stałych obowiązkach
 błękitnawy ogień mocniejszy był jednak od naszych wizji spokoju
 albo też to nasze pragnienie lęku
 potężniejsze było od dusznego spokoju - nakazywało nam biec
 kroplami zimnego potu orzeźwiało nas i uczyło regulacji oddechu -

dziś jeszcze po latach wspomnienie tamtego strachu każe mi -
 wstać i iść

Modlitwa na Górze Oliwnej

Wszechmocny Boże
 Wieje tutaj i suchy ten wiatr
 Przywołuje do mnie pragnienie
 U moich stóp kraina życia
 Rozwiąznięta do granic Twojej wyobraźni
 Do klamki drzwi Twoich szczęśliwie blisko
 I byłby mi rajem ten wierzchołek góry
 W pół drogi między Tobą a ludem Twoim
 Gdyby nie serce skurczone z trwogi
 O tego który przeszedł wszystkie bogi
 Nadając mi życie po wielokroć
 Jutro nie będzie mnie pośród żywych
 Po Tobie dzisiaj kamienne ołtarze
 W godzinę szczęścia co jest lękiem samym
 Jemu daj całą swoją siłę Panie
 A dźwignie Twoje niebo z aniołami
 Gdy ja pokutna śpiewać będę
 W Imię Ducha alleluja
 Dopóki mnie nie przemienisz
 W ten rdzawy pył który
 Wiatr wznosi tumanami
 Na szczycie Góry Oliwnej
 Z łaski Twojej